د اِمام حُسین رَضِیَ اللہُ عَنۡہُ واقعات

پښتو

پیشکش:
مجلس المدینۃ العلمیه
ترجمو:
ټرانسلیشن ډپارټمنټ

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰہِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ط بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ط

د اِمامِ حُسَین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ واقعات

دُعائے عطّار: یاربَّ المُصطفٰے: چې څوک هُم دا رِساله "د امام حُسین واقعات" اولولی یا ئې واورِي، هغه ته د امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ په سیرت باندې د عمل کولو توفیق نصیب کړې او جنّت الفردوس ته ئې بےحسابه داخل کړې- اٰمین بِجاہ خاتَمِ النَّبِیّٖن صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

د دُرود شریف فضیلت

د مسلمانانو څلورم خلیفه، حضرت مولائے کائنات، علي المُرتضٰي شیرِ خُدا رَضِیَ اللہُ عَنْہُ فرمائي: کله چې د یو جمات په خوا تیریږئ نو په رسول اکرم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم باندې درود شریف لولئ- (فضل الصلاۃ علی النبی للقاضی الجھضمی، ص70، رقم:80)

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د شهید کربلا د نهَه حُروفو په نِسبت د امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ نهه حکایات

﴿۱﴾ شانِ امام حسین

د جَنَّتي اِبن جَنَّتي، صحابي ابن صحابي، د رسُولُ الله صَلَّی اللہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د نمسي حضرت امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ په موجودګئ کښې یو ځل د حضرت امیر معاویه رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ په محفل کښې د اَعلٰي نَسب، عزّت و وجاهت والا بزرګو هستئیو ذکر کیدلو- حضرت امیر معاویه رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ اوفرمائیل: آیا تاسو ته معلومه ده چې هغه کس څوک دے کوم چې د خپلو والدینو، تره او د پلار له طرفه، د نیا او نیکه، د مور له طرفه او پلار له طرفه تروریانو

او د پلار له طرفه تروريانو او د هغوئي د خاوندانو او ماما په اعتبار سره په خلقو كښي د تولو نه زيات عزت والا دے؟ خلقو عرض اوكړو: تاسو زمونږ نه ښه پوهيږئ- دا ئې چې واوريدل نو حضرت امير معاويه رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د امام عالي مقام حضرت امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ لاس مبارك اونيولو او اوئې فرمائيل: هغه شخصيت دا دے، د دوئي والدِ محترم حضرت علي شير خدا رَضِیَ اللہُ عَنْہُ دے، مور جانه ئې حضرت بي بي فاطمه زَهرا رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا د رسول الله صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم لور مباركه ده، د دوئي د مور له طرفه نيكه صاحب مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ الله صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دے، او د مور له طرفه نيا ئې خَدِیجَةُ الْکُبْرٰی رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا ده، د دوئي كاكا جان حضرت جعفر طيار رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ دے، او تروړ ئې حضرت هاله بنت ابي طالب رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہَا او ماما جان ئې حضرت قاسم رَضِیَ اللہُ عَنْہُ دے كوم چې د نبي كريم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم شهزاده دے او د دوئي د مور له طرفه ترور حضرت زينب بنتِ رسول الله ده- دا ئې چې واوريدل نو په مجلس كښي موجودو ټولو خلقو اووئيل: تاسو بالكل رښتيا اوفرمائيل- (المستجاد من فعلات الاجواد،26/1) **د الله پاك دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر دِ زمونږه بے حِسابه بخښنه اوشي. اٰمِين بِجَاہِ النَّبِیِّ الْاَمِین صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم**

کیوں نہ ہو رُتبہ بڑا اصحاب واہلِ بیت کا | مصطفٰے اُن کے خدا اصحاب واہلِ بیت کا
آل و اصحابِ نبی سب بادشہ ہیں بادشاہ | میں فقط ادنٰی گدا اصحاب و اہلِ بیت کا
یاالٰہی! شکریہ عطّار کو تو نے کیا | شعر گو' مِدحت سَرا اصحاب و اہلِ بیت کا

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

﴿۲﴾ د مشر ورور اَدب

سَخي اِبنِ سَخي، شهزادۀ علي، حضرت امام حسنِ مُجتبيٰ رَضِیَ اللہُ عَنْہُ نه يو ځل يو كس څه اُوغوښتل نو هغوئي رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ ورته اوفرمائيل: د دري صُورتونو نه علاوه د چا نه سوال كول جائز نه دي (۱) ډير زيات قرضونه (۲) داسې غُربت چې سړے فقير جوړ كړي (۳)

یا ډیر زیات ضَمان- هغه کس عرض اوکړو: زه په دې کښې په یوه وجه راغلے یم نو هغوئي رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ د ده د پاره د سَلو دینارو (یعني د سرو زرو د سلو سکّو ورکولو) حکم اوفرمائیلو- بیا هغه د امام حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ نه د څه سوال اوکړو نو هغوئي رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ هم د سوال په باره کښې هغه درې خبرې اوفرمائیلې کومې چې امام حسن رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ فرمائیلې وې هغه هم هغه جواب ورکړو کوم چې ئې امام حسن رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ ته ورکړے وو- شهیدِ کربلا حضرت امام حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ هغه ته اوفرمائیل: زما ورور جان څه درکړل؟ هغه عرض اوکړو: سل دیناره- دوئي د مشر ورور سره برابري خوښه نه کړه او هغه ته ئې یو کم سل دیناره (یعني د سرو زرو سِکے) ورکړې- بیا هغه کس د عبدالله بن عمر رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُمَا خواه ته ورغلو او سوال ئې ترینه اوکړو- هغوئي رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُمَا بغیر د څه تپوس کولو نه هغه ته اووه [7] دیناره ورکړل هغه ورته د امام حسن او امام حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُمَا خواه ته د تللو او د دینارونو ټوله واقعه بیان کړه نو حضرت عبدالله بن عمر رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُمَا اوفرمائیل: تَعَجُّب دے په تا باندې! ته ما د هغوئي رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُمَا برابر ګڼړے، بےشکه هغوئي دواړه خو د علم او مال دریابُونه دي-" (عیون الاخبار، جزء : 3،ص158) د الله پاک دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر دِ زمونږه بے حِسابه بخښنه اوشي. اٰمِین بِجَاهِ النَّبِیِّ الْاَمِین صَلَّی اللّٰہُ عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

سخاوت بھی ترے گھر کی عنایت بھی ترے گھر کی
تِرے دَر کا سُوالی جھولیاں بَھر بَھر کے لاتا ہے

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

مشر وروُر د پلار په ځائے وي

اے عاشقانِ صحابه و اهلِ بیت! د امام عالی مقام امامِ حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡہُ د خپل مشر او خوږ ورور سره د مَحبّت او تعظیم و ادب انداز خو اوګورئ- کاش! چې مونږه هم د خپلو

مشرانو ادب کوونکي جوړ شو- په اسلام کښې د مشر ورور لوئ مقام دے، څنګه چې وړوکي ورور له د مشر ورور احترام کول پکار دي هم دغه شان مشر ورور له د کشر ورور سره د شفقت و مَحبَّت نه ډک سُلُوک کول پکار دي ځکه چې مشر ورور د پلار په ځائے وي د مصطفٰے جانِ رحمت صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم فرمان مبارک دے: "د مشر ورور حق په کشر ورور باندې داسې دے لکه د پلار حق په اولاد باندې-" (شعب الایمان، 210/6، حدیث: 7929)

که په کور کښې ټول د يو بل د حقوقو خيال ساتي او يو بل سره ښه د ادب و احترام سُلُوک کوي نو په کور کښې د مَحبَّت نه ډک ماحول جوړيدے شي، نن صبا په کورونو کښې د جنګ جګړو يو سبب دا هم دے چې د خلقو په زړونو کښې ورځ په ورځ د يو بل د حقونو خيال کميږي، که مشر په کشر باندې شفقت نه کوي نو د کشر په زړه کښې هُم د مشر احترام نشته، نتيجتاً د کورونو ماحول زمونږ په وړاندې دے، دغه شان مشرې خور له د کشرې خور سره او کشرې خور له د مشرې خور سره د مَحبَّت نه ډک سُلُوک کول پکار دي هسې خو د مور و پلار په مخکښې يو بل سره په څه نه څه طريقه وخت تيروي خو د مو و پلار د وفات نه پس يا د ودونو نه پس د سَکَه ورونړو او خويندو په خپل مينځ کښې تعلق ډير کمزورے شي- په کور کښې د مينې او مَحبَّت ماحول جوړولو کښې د مور و پلار کردار ډير اهميت لري که مور پلار خپل بچي د ماشوموالي نه يو بل سره د مَحبَّت کولو او د يو بل د خيال ساتلو په باره کښې په نرمۍ او شفقت سره پوهه کوي نو اِن شَآءَاللّٰهُ تعالٰی د ماشوموالي نه به د کور ماحول ښه جوړيږي او کور کښې به مسلسل امن قائم وي-

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

د حضرت سَیِّدُنا امام حسين رَضِیَ اللّٰہ تَعَالٰی عَنْہُ د خپل مشر ورور سره د مَحبَّت يوه بله خوندوره واقعه واورئ او خوشحاله شئ:

﴿۳﴾ مشر وروُر سره د مَحبَّت عجيبه انداز

حضرت ابوهريره رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائي: ما ته معلومه شوه چې د امام حسن او امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُما په مينځ کښې د څه خفګان په سبب خبرې اترې بندې دي (يعني څه معمولي شان خفګان چې کله په دوستانو کښې هم راځي) نو ما امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ ته عرض اوکړو چې: خلق تاسو دواړه خپل مُقتدا (يع ي پيشوا) ګڼړي- تاسو د خپل مشر وروُر خواه ته لاړ شئ او هغوئي سره خبرې اوکړئ ځکه چې تاسو د هغوئي نه په عُمر کښې کم ئي- په دې باندې امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ اوفرمائيل: که ما د رسولُ الله صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دا فرمان نه وے اوريدلے چې "په صُلح کښې مخکښې کيدلو والا به جنت ته مخکښې ځي" نو زه به ضرور د هغوئي په خدمت کښې حاضر شوے ووم خو زه دا نه خوښووم چې د هغوئي نه مخکښې جَنَّت ته لاړ شم-

صحابي رسول حضرت ابوهريره رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائي چې زه د امام حسن مُجتبٰي رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ په بارګاه کښې حاضر شوم او هغوئي ته مې ټوله واقعه بيان کړه نو امام حسن رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ اوفرمائيل: "صَدَقَ اَخِیْ" يعني "زما وروُر ريښتيا اوفرمائيل" بيا هغوئي پاڅيدلو او خپل وروُر امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ له ورغلو او هغوئي سره ئې خبرې اوفرمائيلې-(ذخائر العقبیٰ، ص238)

نونہالِ چمنِ مصطفوی مرتضوی جسے قدرت نے چنا زینتِ جنت کے لیے

(دیوانِ سالک، ص92)

اے عاشقان صحابه و اهلِ بيت! په دې واقعه کښې که يو خوا د امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د خپل وروُر سره د کمال مَحبَّت بيان دے نو په دې واقعه کښې يو اَهم پيغام هم دے چې د ټولو نه زيات احاديثِ مبارکه روايت کولو والا صحابي حضرت ابوهريره رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د دواړو شهزادګانو په خدمت کښې حاضر شو او په هغوئي کښې ئې صُلح اوکړه، صحابه کرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان د اهلِ بيتو ډير خير خواه او د هغوئي سره په غم درد کښې شريک وو،

دغه شان اهلِ بیت عَلَیْہِمُ الرِّضْوَان په صحابه کرامو عَلَیْہِمُ الرِّضْوَان ډیر زیات شفیق او مهربانه وو، په احادیثِ مبارکه کښې د دې ډیر مثالونه موجود دي

ناؤہیں آلِ نبی نجم ہیں اَصحابِ رسول لِلّٰہِ الْحَمْد کہ مُژدہ ہے یہ اُمت کے لیے

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

﴿۴﴾ د صحابه کرامو او امام عالي مقام په خپل مینځ کښې د مَحبَّت نه ډکه واقعه

حضرت محمد بن علی بن حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ فرمائي چې (زما نیکه) امام حسین رَضِیَ اللّٰہ تَعَالٰی عَنْہُ خپلې زمکې ته پیدل روان وو چې په لاره کښې ورسره د صحابئِ رسول حضرت نُعمان بن بشیر رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ ملاقات اوشو چې هغوئي رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہُ په خپل قچر باندې سُور وو، هغوئي د خپلې سورلۍ نه کوز شولو او خپله سورلي ئې د امام حسین رَضِیَ اللّٰہ تَعَالٰی عَنْہُ په خدمت کښې پیش کړه او عرض ئې اوکړو: " اے ابو عبدالله! تاسو سواره شئ-" امام حسین رَضِیَ اللّٰہ تَعَالٰی عَنْہُ سور نه شولو نو حضرت نُعمان بن بشیر رَضِیَ اللّٰہ تَعَالٰی عَنْہُ ډیره زاري مِنَت اوکړو او قسم ئې ورکړو چې تاسو ضرور په دې سواره شئ- امام حسین رَضِیَ اللّٰہ تَعَالٰی عَنْہُ د هغوئي د قسم او زاري مِنَت په وجه سواره شولو او اوئې فرمائيل: زه دا نه خوښووم، تاسو زه په مشقّت کښې واچوَلَم، [داسې اوکړئ چې] تاسو مخکښې کښینئ، او زه به وروستو کښینم ځکه چې ما د خپلې خوږې مور رَضِیَ اللّٰہُ عَنْہَا نه د خپل خوږ آقا او نیکه مبارک صَلَّی اللّٰہ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دا فرمان اوریدلے دے چې، په سورلۍ باندې د مخکښې کښیناستلو حق دار د هغې مالک دے-" دا ئې چې واوریدل نو حضرت نُعمان بن بشیر رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ اوفرمائیل: د رسولُ الله شهزادګۍ رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہَا رښتیا فرمائيلي دي، ما د خپل پلار حضرت بشیر رَضِیَ اللّٰہ تَعَالٰی عَنْہُ نه هم داسې اوریدلي دي څنګه چې حضرت بي بي فاطمه رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ ارشاد فرمائيلي دي او رسول الله صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم دا هم فرمائيلي دي چې: اِلَّا مَنْ اَذِنَ یعني سوا د دې نه،

چا له چې د سوَرلئ مالک اجازت ورکړي- دا ئي چې واوریدل نو امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ مخکښې او نُعمان بن بشیر رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ وروستو کښېناستلو- (معجم کبیر، 414/22، حدیث: 1025)

جو کہ ہے دل سے جگر پارۂ زہرہ پہ نثار　　　　خُلد ہے اس کے لیے اور وہ جنت کے لیے

﴿۵﴾ مقامِ امام حسین

یو ځل په یوه جنازه کښې د شرکت نه پس امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ واپس راروان وو نو په واپسئ کښې ستړے شولو نو د آرام د پاره یو ځائے کښې کښېناستلو- حضرت ابوهریره رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ په خپل څادر باندې د امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د ښپو مبارکو نه ګرد (یعني خاورې دوړې) لرې کول شروع کړل نو امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ منع کړو- په دې باندې حضرت ابوهریره رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ عرض اوکړو: په الله پاک مې دِ قسم وي! چې ستاسو عَظمت چې څومره ما ته معلوم دے که خلقو ته معلوم شي نو تاسو به په اُوګُو اوچت کړي-

(تاریخ ابن عساکر، 179/14مختصراً، تاریخ الاسلام للذهبی، الحسین بن علی...الخ، 627/2)

هر صحابیِ نبی!	جَنَّتي	جَنَّتي	حضرتِ صدیق هُم!	جَنَّتي	جَنَّتي
او عمرفاروق هُم!	جَنَّتي	جَنَّتي	عثمانِ غنی!	جَنَّتي	جَنَّتي
فاطمه او علي!	جَنَّتي	جَنَّتي	حسن او حسین هُم	جَنَّتي	جَنَّتي
والدینِ نبی!	جَنَّتي	جَنَّتي	هره زوجهٔ نبی!	جَنَّتي	جَنَّتي

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيْب　　　　صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

﴿۶﴾ وِینزه ئې آزاده کړه

یو ځل د حضرتِ سَیِّدُنا امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ په خدمت کښې یوے وینزې ګُلدسته پیش کړه- هغوئي رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ ورته اوفرمائیل: ځه! ته دالله پاک د پاره آزاده ئې- عرض اوکړے شو: تاسو په یوه ګلدسته باندې وینزه آزاده کړه؟ د جَنَّتي ځلمو سردار امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ ارشاد اوفرمائیل: مونږ ته الله پاک هم دا ادب ښودلے دے- (التذکرة الحمدونیة، 186/2)

اے عاشقانِ امام حسین! د شهزادهٔ شيرِ خدا، شهيدِ کربلا حضرت امام حسين رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡهُ سِيرت زمونږ د پاره د تقليد قابل (يعني د عمل کولو قابل) دے، چې د يوے ګلدستے په پيش کولو باندې د هغوئي د عطا کولو دا حال دے چې وينزه ئې آزاده کړه نو په نورو معاملاتو کښې به څومره لوئ عطاګانې کوي- الله پاک دِ اوکړي! چې مونږ ټول د امام حسين رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡهُ ريښتوني عاشقان جوړ شو، چې خپلو مسلمانانو وروڼړو سره ښه سلوک کوو، د خپل ذات د پاره بدله نه اَخلو، نفرت نه کوو او په خپل زړه کښې د چا بُغض و کينه نه ساتو- په خُله خو د مَحبَّت دعوے کول آسان دي خو اصل کمال د امام حسين رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡهُ په سيرت باندې تلل دي او د داسې خوش نصيبه عاشقِ صحابه و اهلِ بيت به څه وائے چې د امام حسين رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡهُ فرمان مبارک دے: چا چې د الله پاک د رضا د پاره مونږ سره مينه اوکړه نو مونږه او هغه به په ورځ د قيامت داسې يُو، د شهادت او مينځنئ ګوته باندې ئې اشاره اوفرمائيله- (معجم کبير، 3/125، حديث: 2880)

عظيم عاشقِ صحابه و اهلِ بيت زمونږ شيخِ طريقت، امير اهلِ سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتۡ بَرَکَاتُـهُمُ الۡعَالِيَہ په بارګاهِ الٰهي کښې عرض کوي:

بھیک دے الفتِ مصطفٰے کی　　سب صَحابہ کی آلِ عَبا کی
غوث وخواجہ کی احمد رضا کی　　میرے مولیٰ تو خیرات دیدے

(مولا علي، بي بي فاطمه، امام حسن او امام حسين عَلَيۡهِمُ الرِّضۡوَان ته "آلِ عَبا" وائي-)

صَلُّوا عَلَی الۡحَبِيۡب　　صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

﴿۷﴾ د درې سوالونو صحيح جوابونه

منقُول دي چې د امام حسين رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنۡهُ په دربار کښې يو اعرابي (يعني د عربو په کلي کښې اوسيدونکے) سوالګر راغے، سلام ئې عرض کړو او اوئې وئيل: ما ستاسو د خوږ

نیکه صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه اوریدلي دي چې هغوئي صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم اوفرمائیل: کله چې تا ته د څه څیز ضرورت وي نو په دې څلورو کښې د یو کس نه سوال کوه- یا د اهلِ عرب د شریف سړي نه، یا د سخي آقا نه، یا د حامِلِ قرآن نه، یا د داسې کس نه چې مخ ئې روښانه او مُنوَّر وي او په تاسو کښې دا څلور واړه علامات موجود دي- ځکه چې تاسو عربي ئې او د خپل نیکه په وجه شرافت والا هم ئې او سخاوت کول خو ستاسو عادتِ مبارکه دے او قرآنِ کریم ستاسو په کور کښې نازِل شوے دے او نوراني مخ، د دې په باره کښې ما د رسول الله صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه اوریدلي دي چې کله تاسو ما لیدل غواړئ نو حسن او حُسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہما ته اُوګورئ- حضرت امام حُسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ اوفرمائیل: ستا څه ضرورت دے؟ هغه خپل ضرورت اولیکلو او ورته پیش ئې کړو امام حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ اوفرمائیل: زه ستا نه درې سوالونه کووم که تا په دې کښې د یو صحیح جواب راکړو نو زما د ټول مال نه دریمه حصه ستا ده او که تا د دوو سوالونو جوابونه صحیح راکړل نو په درې کښې دویمهحِصَّه ستا- او که درې واړه جوابونه دِ صحیح راکړل نو زما ټول مال ستا دے او د مال خلته چې په هغې باندې عراقي مُهر هم لګیدلے وو هغه ئې هغه اعرابي ته ور وړاندې کړه- بیا ئې اَوَلَنے سوال اوفرمائیلو: د ټولو نه افضل عمل څه دے؟ هغه عرض اوکړو: په **الله** پاک باندې ایمان راوړل- بیا ئې ترینه دویم سوال اوکړو: د هلاکت نه نجات څنګه ملاویږي؟ هغه عرض اوکړو: په **الله** پاک باندې د یقین لرلو په سبب بیا ئې ترینه دریم او آخري سوال اوفرمائیلو: سړے کوم څیز مُزیّن (یعني ښائیسته) کوي؟ هغه عرض اوکړو: داسې علم چې د هغې سره حِلم (یعني د برداشت کولو قوت) هم وي شهزادۀ عالي وقار، د کربلا د قافلے سالار، حضرت امام حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ چې دا جوابونه واوریدل نو هغه سره ئې څه نورې خبرې هم اوکړې او بیا مُسکے شولو او هغه ته ئې د

مال هغه تيلئ ورکړه- (تفسيررازى،پ1،البقره:415/1،31) د الله پاک دِ په هغوئي رحمت وي او د هغوئي په خاطر دِ زمونږه بے حِسابه بخښنه اوشي. اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيّ الْاَمِين صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيْب صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

﴿۸﴾ د شريعت په مسئله باندې عمل

د حضرتِ سَيِّدُنا امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د غلام بيان دے چې زه د امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ سره ووم چې دوئي رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د يو کور په خواه تيريردلو- دوئي د هغه کور نه اوبه طلب کړې نو يوے خادمې د اوبو پيالئ حاضره کړه چې هغه پيالئ له د سپينو زرو مخ ورکړے شوے وو- امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د پيالئ نه سپين زر اوښکل او خادِمې له ئې ورکړل او اوئې فرمائيل: دا خپل کور ته يوسه، او بيا ئې اوبه اوڅښلې-

(طبقات ابن سعد،411/6،رقم:7464،مطبوعه مكتبه خانجى،قاهره مصر)

اے عاشقانِ صحابه و اهلِ بيت! فِقهي مسئله دا ده چې د سرو زرو په لوښي کښې خوړل څښل او د دې د پيالو نه تيل لګول يا د دې د عطردان نه عطر لګول يا د دې د انګيټئ نه بخور کول (يعني په دې کښې سپيلني وغيره لُوګے کول) منع دي او دا مُمَانعت د ښځو او سړو دواړو د پاره دے- د زنانؤ د پاره د دې (يعني سرو او سپينو زرو) د کالو اچولو اجازت دے- د کالو نه علاوه په بله طريقه سره زر يا سپين زر استعمالول د زنانؤ او نارينؤ دواړو د پاره نا جائزه دي- (بهارِ شريعت،395/3)

د امام عالي مقام، امام عرشِ مقام، امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د مَحَبَّت دعوه لرونکو د پاره د دې واقعے نه په شرعي مسائلو باندې د عمل کولو ذهن جوړول پکار دي ځکه چې د چا په زړه کښې د امام حسين رَضِیَ اللہُ عَنْہُ مَحَبَّت وي هغه به په شريعت باندې عمل کوي، په غير شرعي کارونو کښې مشغوليدل د امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د مَحَبَّت نه خلاف دي، د امام حسين رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ کورنئ هغه کورنئ ده د کوم ځائے نه چې د شريعت احکام

جاري کیږي، دوئي ټول عَلَیْهِمُ الرِّضْوَان خو په شریعت باندې عمل کولو کښې مثال نه لري، د شهادت راتلو وخت کښې په بارګاهِ الٰهي کښې د سجدے د پاره سر ښکته کول هم د دوئي حصه ده، د کربلا په سخت ګرم صحرا کښې د سخت ظلم و ستم کیدلو باوجود د پاکو بیبیانو د صبر و همت مثال په تاریخ کښې ملاویدل مشکل څه چې تقریباً ناممکن دي- بلکه د دې مظلومیت باوجود د پردے و حیا برقراره ساتلو ئې په زمانه کښې مثال قائم دے چې تر څو پورې دنیا قائمه وي تر هغه وخته پورې ئې خلقو ته یو عظیم الشان او روښانه مثال ورکړو- د کربلائے مُعَلّٰی د واقعاتو په ذریعه عاشقانِ صحابه و اهلِ بیت ته په شریعتِ مطهّره باندې د عمل کولو جذبه زیاتولو د پاره ذهن جوړول پکار دي- مونږ څنګه د امام حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ عاشقان یُو چې زمونږ خوږ امام رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ به عمامه په سر کوله او مونږه سرتور سر ګرځیدلو کښې فخر محسوسوو ، مونږ څنګه د امام حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ عاشقان یُو چې امام حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ به فرض خو فرض د نوافلو او تلاوت کثرت به ئې کولو بلکه د عاشورے یعني د محرم په لسمه شپه ټوله شپه د **اللّٰه** پاک په یاد کښې مصروف وو او یَو مونږه یُو چې ځان ته د امام حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ عاشقان وایو خو د عبادت د پاره وخت نه لرو؟ د امام حسین رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ نیاز [یعني خیرات] بالکل ورکول پکار دي او که د شریعت په دائره کښې د **اللّٰه** پاک د رضا د پاره نیاز [خیرات] اوشي نو دا ډیر د ثواب کار دے خو د نیاز په وجه په لمونځ کښې یا د جمعې په لمانځه کښې کوتاهي کول بالکل نه دي پکار، مونږ ته د نیاز [خیرات دیګونه وغیره پخولو] په وجه د مسلمانانو د تلو راتلو لار بندول نه دي پکار، بلکه د نورو خلقو د پاره د اسانئ پیدا کولو ذهن جوړول پکار دي، د خاندانِ رسول د باحیا پاکو بیبیانو سره مینه لرلو والا [خویندې] دِ هم غور اوکړي چې د کربلا په میدان کښې د بے وسئ په حالت کښې هم د هغوئي په پرده کښې لږ شان فرق هُم رانَغلو او [مسلمانې زنانه د دا سوچ اوکړي چې]

مونږه د اهلِ بیت ښځکه وِینزې [خدمت ګارې] یُو؟ چې د شاپنګ سنټرو چکرې لګوو، په بازارونو کښې ګرځُو راګرځُو، په ښادو کښې نوې نوې فیشنونه کوو او بے پردګې کوو دا به هغو پاکو بیبیانو ته څومره ناخوښه وې-

بے بسی میں بھی حیا باقی رہی سب حُسینی پردہ داروں کو سلام

"کربلا کا خونیں منظر" رِسالے مدني سپرلے

د امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ د فیضان حاصلولو او اخلاق و کردار ښکلي کولو د پاره د عاشقانِ صحابه و اهلِ بیت دیني تحریک دعوتِ اسلامي خوږ او دیني ماحول سره تړون اوکړئ، ستاسو په زړونو کښې د صحابه کرامو او اهلِ بیتو عَلَیْهِمُ الرِّضْوَان مینه زیاتولو د پاره یو مدني سپرلے پیش کووم:

د حیدر آباد (سندھ پاکستان) د یو اسلامي ورور د بیان خلاصه ده چې غالباً د 2004ء خبره ده په فیضانِ مدینه کښې یو ذمه دار مُبلّغ (چې د دعوتِ اسلامي په دیني ماحول کښې کم و بیش د پینځلسو کالو نه دے) یوه عجیبه خبره اوکړه- هغوئي اووئیل چې زمونږ خاندان به د بدمذهبه خلقو سره تعلق لرلو- د ماشوموالي نه هغه ته دا ذهن ورکړے شوے وو چې د عاشقان رسول علمائے کرام او د کوم دین داره کس خواه ته نزدے هُم مه ورځه ګنې (معاذاللہ) ګمراه به دِ کړي تر دې پورې چې هغه به څوک عاشقِ رسول سُنّي په مذهبي حُلیه کښې اولیدلو نو په هغوئي پسې به ئې آوازونه کول او په هغوئي پورې به ئې ټوقې کولې- هغه د فلمونو ډیر شوقین وو- د چھټۍ په ورځ ملګرو سره سنیما ته د تللو او د فلمونو کتلو ئې د ډیر وخت نه معمول وو- ژوند دغه شان په غفلت کښې تیریدلو چې د هغه نصیب رابیدار شو- د 1994ء خبره ده کله چې هغه په کالج کښې سبق وئیلو چې د هغه ماما د بدعقیدګۍ نه توبه کړې وه او د عاشقانِ صحابه و اهلِ بیت دیني تحریک دعوتِ اسلامي دیني ماحول کښې شامل شوے وو او د امیر اهلسنت دَامَتْ

بَرَکَاتُـهُمُ الْعَالِیَهْ په ذريعه په سلسله عاليه قادريه رضويه کښې داخل شوے وو او عطاري جوړ شوے وو او ټوله ورځ به ئې عمامه په سر کوله غالباً د شَعْبَانُ الْمُعَظَّم مياشت وه چې يو ځل د جُمعةُ المبارک په ورځ د سحر په وخت کښې ئې هغه ماما د دوئي کور ته راغلو او چې بيرته تللو نو هغه ته ئې د شهيدانِ کربلا په باره کښې د امير اهلسنت دَامَتْ بَرَکَاتُـهُمُ الْعَالِیَهْ رساله په تحفه کښې ورکړه هغه په دې سوچ واخسته چې د ده د تللو نه پس به ئې چرته کيږدم- خو چې کله ئې په ټائټل باندې د رسالے نوم "کربلا کا خونیں منظر" [يعني "د کربلا په وِينو ککړ منظر"] اوليدو نو د لوستلو شوق ئې پيدا شو- چنانچه هغه رساله لوستل شروع کړه د اهلِ بيتو سره د بےحده عقيدت و احترام اظهار ئې دومره د ادب په انداز کښې په اول ځل اولوستو، د ليکلو انداز دومره غمژن او تاثير لرونکے وو چې په هغه باندې د وجد کيفيت شروع شو او هغه په کربلا والؤ [يعني اهلِبيتو] باندې د شوو ظُلمونو په ياد کښې په ژړا شو- د واقعهٔ کربلا په باره کښې چې امير اهلسنت دَامَتْ بَرَکَاتُـهُمُ الْعَالِیَهْ کوم اصلاحي مدني ګلونه بيان کړي وو هغې د هغه خيالات صفا کړل- ځکه چې د شهدائے کربلا په باره کښې بيانونه خو ئې ډير ځل اوريدلي او لوستلي وو خو په "درسِ کربلا" نن په اول ځل پوهه شوے وو- د هغه عجيبه کيفيت جوړ شوے وو- هغه خپله خور نزدے راووبلَلَه او هغې ته ئې هم هغه رساله اوروَل شروع کړل- خور ئې چې رساله واوريدله نو هغه هم په ژړا شوه تر دې چې په سلګو شوه - اَلْحَمْدُ لِلّٰه! د عظيم عاشقِ صحابه و اهلِ بيت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَکَاتُـهُمُ الْعَالِیَهْ د تحرير برکتونه سمدستي ښکاره شو او هغه اسلامي وررور او د هغه خور په هغه ساعت (د بدو عقائدو او اعمالو نه) توبه اوکړه او د لمُونځونو د پابندئ نيت ئې اوکړو- مازديګر چې د هغه ملګري حسبِ معمول په هغه پسې سنيما ته بوتللو د پاره راغلل نو هغه ورته معذرت اوکړو، د هغه دوستان حيران شو خو هغه ډيرې خبرې اونکړې-

اَلْحَمْدُ لِلّٰه! یو څو ورځې پس هغه عاشقِ رسول هم هغه رساله خپل مور او پلار ته هم واورَوَله نو هغوئي هم ډیر زیات متاثره شو او په خپل مینځ کښې ئې مشوره اوکړه او آئنده د پاره ئې ټې وي په کور کښې د نه چلولو پوخ ذهن جوړ کړو- (دغه وخت پورې مدني چینل نه وو شروع شوے) کله چې د زیارت ورځ راغله نو هغه د کور کسانو ته اووئیل چې زه د دعوت اسلامي هفته وارې د سنتو نه ډکې اجتماع ته ځم- دا ئې چې واوریدل نو مور ئې چې هغه هم د امیر اهلسنت رساله اوریدلو باندې متاثره شوې وه خو اجتماع ته د تللو اجازت ئې ورنکړو او دا ئې ورته اُووئیل چې صرف لمُونځ کوه هم دا کافي دہ، اجتماع وغیره له تللو ته ضرورت نشته- [هغه اسلامي ورور وائي] ما چې ورته یو څو ځله عرض اوکړو نو والِد صاحِب مې مور ته اوفرمائیل: خیر دے پریږده ئې چې لاړ شي، د ده ماما هم ډیر وائي، هغه به هم خوشحاله شي- اسلامي ورور دا موقع غنیمت اوګڼړله او خپل والِد صاحب ته ئې هم اجتماع ته د تللو دعوت پیش کړو چې باباجانه تاسو هم راسره لاړ شئ- خور ئې هم د دوئي ملګرتیا اوکړه، والِد صاحِب ئې د لږ شان تردُّد نه پس تللو ته تیار شو-

اَلْحَمْدُ لِلّٰه! د اَوَلَنئ هفته وارې د سنتو نه ډکې اجتماع کښې د شرکت په برکت د هغوئي په ژوند کښې مدني انقلاب راغے- په اجتماع کښې د جنت په موضوع باندې بیان اوشو، د والِد صاحب په زړه کښې ئې هم د دعوتِ اسلامي مَحبَّت پیدا شو- او اَلْحَمْدُ لِلّٰه! په کور کښې ئې د امیر اهلِ سنت دَامَتۡ بَرَکَاتُـهُمُ الۡعَالِیَہۡ رسالے لوستلو سره سره "د سنتو ډک بیانونه" اوریدل هُم شروع شول-

د دې په برکت سره نه صرف د هغوئي ټول کور بلکه د خاندان یو څو کورنو هم د بدمذهبیّت نه توبه اوکړه او د دعوت اسلامي دیني ماحول کښې شامل شو- د حیرانتیا خبره ده چې د هغوئي په خاندان کښې د بُرقعې بالکل رواج نه وو او بدقسمتئ سره برقعه

به ئې ډېره عيب ګڼړله- د عظيم عاشقِ صحابه و اهلِ بيت، امير اهل سنت دَامَتۡ بَرَكَاتُهُمُ الۡعَالِيَهۡ تحرير [يعني رسالو] او بيانونو هغه سپرلي راوستل چې د هغوئي خويندو برقعې اچول شروع کړې او د دعوت اسلامي ديني ماحول کښې شاملې شوے او اسلامي خويندو سره د سنتو نه ډکو اجتماعاتو کښې د شرکت کولو سره سره ئې نورو ديني کارونو کښې هم شامليدل شروع کړل-

ہے عطائے حبیبِ خدا مدنی ماحول فَیضانِ غوث و رضا مدنی ماحول
سَنور جائے گی آخرت اِن شاءَ اللہ تم اپنائے رکھّو سدا مدنی ماحول

صَلُّوا عَلَى الۡحَبِيۡب صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّد

﴿۹﴾ خپله تړوله وظيفه ئې سوال کوونکي له ورکړه

خوږو او مُحترمو اسلامي ورونړو! د صحابه کرامو او اهلِ بيتو سره د مَحبَّت پيغام عام کولو والا مشهور وليُّ الله حضرت علي بن عثمان هجويري المعروف داتا ګنج بخش رَحۡمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيۡه په خپل مشهورِ زمانه کتاب ”**كَشفُ المَحجُوب**“ کښې ليکي: د حضرت سَيِّدُنا امام حسين رَضِيَ الله تَعَالٰى عَنۡهُ په خدمت کښې يو کس حاضر شو او د خپلې غريبۍ شکايت ئې اوکړو- هغوئي رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنۡهُ ورته اوفرمائيل: لږ ساعت کښېنه! زمونږ وظيفه راتللو والا ده، ځنګه چې وظيفه راشي زه به تاسو رخصت کړم- لږ ساعت پس د حضرت امير معاويه رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنۡهُ له طرفه د زرو زرو دينارو (يعني د سرو زرو د سِکّو) پينځه تيلۍ د هغوئي رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنۡهُ په خدمت کښې پيش شوې- راوړونکي عرض اوکړو: حضرت امير معاويه رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنۡهُ معذرت کړے دے چې دا لږ شان رقم دے، دا قبول کړئ امام حسين رَضِيَ اللهُ تَعَالٰى عَنۡهُ هغه ټول رقم هغه کس ته حواله کړو او هغه ته ئې معذرت اوکړو چې تا د انتظار تکليف اوکړو- (كشف المحجوب، ص77)

مِیٹھے مِیٹھے مصطفٰے کی بارگاہِ پاک میں کیجئے میری سِفارش آپ یا داتا پیا

د کربلا والو د غم متعلق یوه اهمه فتوٰی

د ”فتاوٰی رضویه“ نه یو سوال سره د جوابه، خلاصه ئې اولولئ:

سوال: د اهلِ سنت وجماعت د پاره په **محرّمُ الحرام** کښې غم، خفګان کول جائز دي که نه؟

جواب: کوم یو سُنّي به وي چې د هغه په زړه کښې به د کربلا د خوفناکې واقعې غم نه وي یا به د هغې په یاد کښې د هغه زړه غمژن او سترګې سرے نه وي، خو په مصیبتونو کښې مونږ ته د صبر کولو حکم دے، **جزع فزع** (یعني ژړل او ځان وَهل) شریعت منع کړي دي، د چا په زړه کښې چې د دې واقعې غم نه وي او هغه د دروغو غم ښکاره کوي نو دا رِیا ده او قصداً په زړه کښې غم پیدا کول او غم تازه کول خلافِ رضا دي چا ته چې د دې غم نه وي هغه له بےغمه نه دي کیدل پکار بلکه د دې غم نه کیدلو غم ورله پکار دے ځکه چې د هغه مینه ناقصه ده او د چا مینه چې ناقصه وي د هغه ایمان هم ناقصه وي -(فتاوٰی رضویه، 488486/24 ملخصاً) اعلٰی حضرت، امام اهلسنت امام احمد رضا خان عَلَیْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فرمائي: (په ذکرِ شهادت کښې) داسې خبرې کول نه دي پکار چې په هغې کښې د هغوئې بےقدري او توهین کیږي- (فتاوٰی رضویه، 738/23)

په مُکاشفةُ القلوب کښې دي: پوهه شئ چې د عاشورے په ورځ امام حسین رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْهُ سره څه اوشول هغه د **الله** پاک په بارګاه کښې د هغوئې د درجاتو په اوچتوالي کښې د اضافے واضحه دلیل دے لهٰذا چې څوک په دې ورځ د هغوئې د مصیبتونو ذکر کوي هغه له دا مناسب نه دي چې سوا د ”اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّاۤ اِلَیْهِ رٰجِعُوْنَ“ نه نور څه اووائي ځکه چې هم په دې کښې د **الله** پاک حکم منل او په فرمانِ الٰهی باندې عمل کول دي، څنګه چې ارشاد کیږي:

﴿اُولٰٓىِٕكَ عَلَیْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ ۫ وَ اُولٰٓىِٕكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ (۱۵۷)﴾

[مَفهُوم] ترجمۂ کنزُالاِیمان:: هم دا خلق دي په چا چې د دوئي د رب دُرودُونه دي او رحمت دے، او هم دا خلق په هدايت دي-

اعلٰی حضرت، امام اهلسنت امام احمد رضا خان عَلَیْہِ رَحْمَۃُ الرَّحْمٰن د صحابه کرامو او اهلِ بيتو عَلَیْهِمُ الرِّضْوَان په شان کښې ليکي:

اُن کے مولیٰ کے ان پرکروڑوں درود		ان کے اصحاب و عترت پہ لاکھوں سلام
اَلغرض اُن کے ہر مُو پہ لاکھوں درود		ان کی ہر خُو و خَصلت پہ لاکھوں سلام
اس شہیدِ بَلا شاہِ گلگوں قَبا		بیکسِ دَشتِ غربت پہ لاکھوں سلام

هر صحابيِ نبی!	جَنَّتي جَنَّتي	حضرتِ صديق هُم!	جَنَّتي جَنَّتي
او عمرفاروق هُم!	جَنَّتي جَنَّتي	عثمانِ غنی!	جَنَّتي جَنَّتي
فاطمه او علي!	جَنَّتي جَنَّتي	حسن او حسين هُم	جَنَّتي جَنَّتي
والدينِ نبی!	جَنَّتي جَنَّتي	هره زوجهٔ نبی!	جَنَّتي جَنَّتي

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰہِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نیک او لمونځ گزاره جوړیدو د پاره

هر زیارت د ماښام د لمانځه نه پس ستاسو په ښار کښې کیدونکي **د دعوتِ اِسلامي** د سُنّتونو ډکه هفته واره اجتماع کښې د رِضائے اِلٰهي د پاره ښو ښو نیتونو سره توله شپه تیروئ ❁ د سُنّتو د تربیّت د پاره **مَدَني قافِلو** کښې عاشِقانِ رسُول سره هره میاشت د درې ورځو سفر او ❁ هره ورځ د **"فِکرِ مَدِینه"** په ذریعه د **مَدَني اِنعاماتو** رِساله ډکوئ او د هرې مَدَني میاشتې په یکم تاریخ ئې د خپل ځائے ذِمّه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړئ.

زما مَدَني مقصد: **"ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنیا د خلقو د اِصلاح کوشش کول دي."** اِنْ شَآءَاللّٰہ عَزَّوَجَلَّ. د خپلې اِصلاح د پاره په **"مَدَني اِنعاماتو"** عمل او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار **"مَدَني قافِلو"** کښې سفر کول دي. اِنْ شَآءَاللّٰہ عَزَّوَجَلَّ

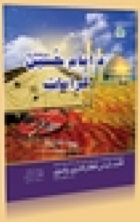

فیضانِ مدینه محلّه سوداگران زړه سبزي منډۍ، بابُ المدینه (کراچۍ)

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com